

vedkommer Loven; jeg vilde aldeles ikke mene, at man kunde slyde det bort som ikke vedkommende Loven. Jeg har ogsaa overvejet Spørgsmaalet, men naar jeg ikke har medtaget det, er det egentlig mere, fordi jeg har tænkt, at det kunde være vanskeligt at faa noget ført igennem i saa Henseende. Jeg ved nemlig meget godt det, som den ærede Taler sagde, at man kan ligefrem lade fabrikere Flasker, som ere visse pCt. mindre, end de skulle være, og det baade Hel- og Halvflasker, og at der altsaa for saa vidt begaas et Bedrageri lige over for Publikum. Sagen var fremme, da dette Lovforslag forrige Gang blev behandlet, nemlig i Folketinget, og der var i alt Fald et enkelt Medlem af det der nedsatte Udvalg, som vilde have en Bestemmelse ind i Loven, sigtende til at hæmme dette, men det gik ikke igennem. Endringsforslaget tror jeg ikke en Gang blev optaget iblandt Udvalgets endelige Endringer, i alt Fald blev det da ikke vedtaget — jeg kan ikke rigtig huske, om det blev optaget i Udvalgets endelige Affattelse, men i alt Fald blev det ikke vedtaget af Tinget. Sagen er den, at der frembyder sig forskellige Vanskeligheder ved at gennemføre en saadan Bestemmelse, idet der jo nemlig nu er en Masse Flasker ude i Verden, som gaa frem og tilbage, selvfølgelig, naar de ere tomte, atter igen leveres tilbage. Derfor bliver det lidt vanskeligt at paalægge dem, der sælge, et ubetinget Ansvar. Jeg havde for Resten selv tænkt paa at sætte en Paragraf ind i Lovforslaget, som gik ud paa, at den, der solgte noget i Hel- eller Halvflaskervis, skulde være ansvarlig for, at Flaskerne virkelig rummede henholdsvis 3 Bøgl eller 1½ Bøgl; men, som sagt, af de nævnte Grunde stod det for mig som noget tvivlsomt, om det overhovedet lod sig gennemføre. Men det er et Spørgsmaal, som jeg saa langt fra skulde ønske studt til Side, at jeg netop meget gerne vilde ønske, man vilde bestæftige sig med det her i Rigsdagen; kan man blive enig om noget, som kunde være praktisk udførligt, altsaa kunde hjælpe noget i den anførte Retning, skal jeg meget gerne være med dertil.

B. Jensen: Det glæder mig, at den højtærede Justitsminister kunde være med til at faa en saadan Paragraf med Hensyn til Flasker ind i Loven, som jeg tilsigtede, men jeg tror dog ikke, det kunde gaa paa den Maade, den højtærede Justitsminister mente, navnlig at de handlende skulde være ansvarlige i saa Henseende; det tror jeg vilde være i høj Grad urigtigt, om de handlende, som tappe Vin og Øl, skulde bære Ansvar

for disse Flasker. Nej, skulle vi komme til en Forandring med Hensyn til dette Spørgsmaal, saa maatte det være Flaskefabrikanterne, dem, der støbe eller puste Flaskerne i Fabrikker, der bære Ansvar. Det bør ved Lov forbydes dem at lave saadanne Flasker, hvormed der dog aabenbart tilsigtes et Bedrageri. Flasker, som have Drepeglesformen, gaa jo almindeligvis for at indeholde 3 Bøgl, men der er ogsaa en Masse Fabrikker, der lave Flasker, der ere mindre. Det forekommer mig som sagt, at skal der straffes for det, maa man træffe Fabrikanten og ikke dem, der handle med Flasker eller ere Udsælgere, thi det vil være umuligt, af Øltappere og Vintappere at forlange, at de skulle maale enhver Flaske. Naar den højtærede Minister sagde, at det var saa vanskeligt en Sag, fordi der er saa mange Flasker, saa er det ganske rigtigt, det er jeg ikke blind for, at der er en Masse Millioner Flasker her i Landet, men, naar en saadan Lov blev given, bliver det jo i Fremtiden, den kommer til at gælde, og saa kan der ikke fabrikeres ny Flasker, som ere undermaals, og det vilde, forekommer det mig, have overordentlig stor Betydning.

Den højtærede Justitsministers Udtalelse om § 6 har jeg forstaaet saaledes, at Bestemmelsen, jeg omtalte, ogsaa skal gælde Detailforretninger, men, naar den skal det, forekommer det mig — og den højtærede Justitsminister syntes for Resten selv, at det kunde være lidt mere klart udtrykt — at Lovforslaget ikke er aldeles klart, naar der staar: „Enhver Flaske, hvori sælges i smaat, eller hvorfra for Betaling udstaantes“ Vin o. s. v. Hvad vil det nemlig sige? Naar et Bud sendes ned for at købe en Bøgl Cognat eller Rom i en Flaske, er det saa Hensigten, at der paa Flasken skal sættes et saadant Mærke som det, Loven nævner, eller er det en Overtrædelse af Loven, naar det ikke sættes. Det er vanskeligt at afgøre, forekommer det mig. Der maa da ogsaa være Garanti for dem, der købe i Pottevis. Den ærede Minister troede ikke, at der sker megen Handel i det Maal af Cognat, Rom og Arrak, men jeg tør paasta, at det meste, der sælges her i Landet af Rom og Cognat, sælges i Pottevis, fra Ankre og Dunte. Der er altsaa ingen Garanti her, og det forekommer mig dog, at det burde der ligesaa godt være, som for det, der sælges i Flasker.

Justitsministeren (M. L. M. A. N. N.): Til det, som den ærede Taler bemærkede om Flasker, er der jo det at sige, at naar man lader Flaskerne fabrikere i Udlandet, saa